

Internet

Als ik tijdens een beurs of een borrel in een groepje sta te praten, is er altijd wel een grapjas die op een bepaald moment in het gesprek roept: "Jongens, stil! De pers staat erbij!" Nu kan ik iedereen gerust stellen, *Roofs* heeft geen roddelrubriek dus ik zal de kennis die ik opdoe als iedereen net een biertje teveel op heeft uitsluitend in mijn eigen achterhoofd bewaren. Voor het overige zal eenieder snappen dat ik als hoofdredacteur van dit blad leef van de informatie die ik tijdens mijn werkdag vergaar. Een goede verspreiding van informatie is trouwens in het belang van de hele branche, niet alleen het mijne.

Dat de informatie die ik verkrijg moet worden gewogen, ook dat zal iedereen begrijpen. Van wie is de informatie afkomstig en welk belang heeft deze persoon of organisatie erbij dat de informatie wordt verspreid? Neem zonne-energie. Uit de ene hoek hoor je dat zonnepanelen absoluut de toekomst hebben en rendabel zullen zijn, trouwens, dat zijn ze al (zeggen ze). Daar staat tegenover dat grote concerns als BP pasgeleden zijn gestopt met hun activiteiten op dit gebied. Hoe valt dat te rijmen met die glorierijke toekomst? En waarom heeft de Nederlandse overheid dan niet allang alle kaarten op de toepassing van de zonne-energie gezet? Omdat uit zonne-energie nog weinig belastinginkomsten zijn te genereren, leerde ik laatst tijdens Dak Event, in tegenstelling tot bijvoorbeeld windenergie. Kijk, dit soort vraagstukken maakt mijn vak nu interessant.

En het wordt alleen maar interessanter naarmate er meer informatiebronnen bijkomen. Ik ben immers niet alleen afhankelijk van de gesprekken die ik voer of de symposia die ik bijwoon. De hoeveelheid vakbladen voor de bouw is enorm. Kijk alleen maar op het gebied van het dak: naast *Roofs* vindt u nog een aantal collega-bladen op de mat en daarnaast heeft elke leverancier en elk samenwerkingsverband wel een eigen tijdschrift. En dan het internet! Wie maar genoeg 'connecties' heeft op LinkedIn, komt om in de Twitterberichtjes waarin weer wordt gelinkt naar andere sites die op hun beurt weer vol staan met informatie.

Dat is een gegeven waar wij natuurlijk ook dankbaar gebruik van maken voor de inhoud van Dakweb.nl, een website waarmee we ons ten doel stellen een centrale nieuwssite voor de hele dakenbranche draaiende te houden. In tegenstelling tot het maandblad, dat *Roofs* is, kan op het internet dagelijks worden bericht over nieuwe ontwikkelingen, regelgeving, discussies en ga zo maar door. Er kunnen bovendien linkjes op worden geplaatst naar sites waar aanvullende informatie is te vinden, er kunnen filmpjes op worden geplaatst, enzovoorts.

Het internet heeft weer een geheel eigen dynamiek. En een eigen problematiek. Vanwege de snelheid en het gemak waar-

mee bestanden op het internet kunnen worden geplaatst, krijg je te maken met inbreuk op het auteursrecht, of inbreuk op de privacy. In de Verenigde Staten wil men daar paal en perk aan stellen, daarom ging Wikipedia halverwege januari uit protest een dag offline. En ook blijft natuurlijk de vraag: hoe betrouwbaar is de informatie?

Zo verscheen er onlangs op Youtube een filmpje waarop te zien is hoe het dak van een sporthal in Slowakije instort als gevolg van de hevige sneeuwval. Ik heb geen reden eraan te twifelen dat het betreffende dak inderdaad is ingestort. Toch ging ik twifelen omdat het filmpje duidelijk is gemonteerd: eerst zien we beelden van de training van een ijshockeyploeg, daarna een shot van het dak dat op bezwijken staat, waarbij aan de andere kant van de hal nog duidelijk zichtbaar een groepje mensen staat. Dan een paar seconden beeld vanuit het perspectief van dat andere groepje mensen. Vervolgens zien we vanuit de oorspronkelijke camerastand hoe het dak met veel geraas definitief instort. En tenslotte wordt ons in een paar seconden de ravage getoond.

Als het filmmateriaal zo duidelijk is bewerkt, blijft altijd de vraag *in hoeverre* het is bewerkt. De computertechnieken zijn zo ver gevorderd, ze kunnen ons alles laten geloven. Het Amerikaanse leger komt via internetfilmpjes voortdurend in opspraak, waarbij telkens de echtheid van de beelden moet worden onderzocht. Het bloed van de dictator Khadafi, zoals dat te zien was op de beelden die vlak voor zijn dood zijn gemaakt, werd naarmate de dag vorderde in de verschillende media steeds roder. Maar uiteindelijk doet het allemaal weinig af aan de feiten: Amerikaanse soldaten hebben zich wel degelijk misdragen in Irak en Afghanistan; Khadafi is wel degelijk dood, het dak van de sporthal in Slowakije is wel degelijk ingestort. De informatie van het internet is dus nog steeds betrouwbaarder dan de verhalen die u zelf vertelt aan het eind van een beursdag.

En wijzelf? vraagt u zich nu af. Als een dak er lelijk bij ligt, fotograferen wij dan precies het mooie hoekje? Knippen wij rommelige hoekjes van de foto? Retoucheren wij dakdekkers weg, die per ongeluk in de onveilige zone stonden toen de foto werd gemaakt? Welnee. Dat soort dingen doen wij niet. Echt niet. Vertrouwt u mij maar. ■

© Liza de Rijk